

psches swojich postajennych Ssłużomnikow, haj we Nufu tejsch psches wschitlich Kscheszianow somnu reczi: Ma Ert ladam, a niz na moje Racze a Pokuczenie.

To pschewobroča woni, wostaja to Słowo, neladaju na to, schto ton zyrtwim Ssłużomnik abn Kscheszian, na Porucznosz nasheho Knesa Krystusa praji: Alle ladaju lutzy na swoje Racze a Pokuczenie. Stem pak subja woni Krystusa a wschitko, schtož Krystus je, a je jim nemožna Wjez, so woni jenej jenickzej Wutrobi prawje rādziež, abn pomhac̄, moli. Pschetož to Słowo, stotremž ſo ſamolutzy pomhac̄ može, ſu woni ſubili, a pokafujuzych Ludži na swoje Pokuczenie a Bohobojaſnosz.

Wy pak wukcje, so byscheže wy wot Rjechow Wodac̄ha tak prajic̄, a druhich tak roſivuc̄ic̄ moli: So Boh wChęzenizy, po Sspowiedzi, na Khetzy, a we Božim Wotkaſanju snamireczi, psches teho zyrtwineho Ssłużomnika a wschitlich druhich Kscheszianow. Tym ſamym dyrbimy my wjeric̄; da namakamy my wjesje Wodac̄je tych Rjechow, kotrež wBamžſtwi zylje ſamełżane budže. Pschetož wenſchitlich Bamžtowych Wustajenach, nesteji žadyn Písmik wot teho. Boni spomnia jeno teho: Racza, a wucza, so Wodac̄je tych Rjechow ſnjeho pschindže. To njech je doſz prajene wot tych Słowow, kotrež tudy ſteja; So Boh tym Człowekam Moždak

je Rjechi wodawac̄. Mjetko chzemy my tejsch tu Historiju trochu wopominic̄.

III. Ton Zichtny tudy, je jene Snamjojo wschitlich Rjechników, pschetož tu ta Korosz ma tajke Waschnje, so Człowiek swoje Stawy wjazy wuziwac̄ nemože. Dyz ty Mohu, abn Ruku kſe bi czannež chzesch; Da ty to nemožes, haj ty wupschistresch ju c̄im dalje wot ſo. Tehodla pschiruna Aristoteles wEthicus, abn we swojich Knihach wot praweho Ziwenja, tajkeho Człoweka, temu nehornemu a ſaſaklemu młodemu Ludu, kotrež ani pojimac̄, ani ſkludzic̄, nemožes.

Alle schtuž tu Korosz prawje wukladowac̄ chze, ton wukladij ju na tych Skutkarjow. Ćzim bolje ſo woni prouja, kak bychu ſo ſe swojimi Skutkami kBohu pschiblizowac̄, kniemu pschindž, a jeho wujednac̄ moli; Ćzim dalje wot njeho pschindu woni. Tak tejsch, dz̄ž woni mjenja, so woni to hac̄ najlepje czinja, da czinja woni hac̄ najhorje: Pschetož woni ſu bes Wjery.

Schluž da ſebi žada, so by jemu wot tajkeje Ćzivjelje pomhane bylo, ton podai ſo tudy kKrystufej, kotrež džjewnje pomha. Bon nicžo wjazy neczini, hac̄ ſo rjeknje: Dowjer ſo, Ssyno, twoje Rjechi ſu tebi wodate. A wot tajkeho Słowa ſu te Sibadwo ſaſo mozne a wjeste, so jene Sibadwa to druhe noſnyc̄ a ſbjehac̄ može. Pschetož džejž Wodac̄je tych Rjechow je, tam ton Njew a Schtraffa wjazy Rum nimia;

to